

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/98/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109210136
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3109210136.48

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v spore žalobkyne C.. G. I., V., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom L. XX, R., práv. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., so sídlom Legionárska 6434/2, Trenčín proti žalovanému Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, IČO: 311 182 59, so sídlom Študentská 1, Trenčín, práv. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o ochranu pred diskrimináciou a o zaplatenie osobného príplatku takto

rozhodol:

Žaloba, ktorou je žalovaný povinný ústne sa ospravedlniť žalobkyni pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV žalovaného pri jej najbližšom zvolaní v tomto znení: „Ospravedlňujem sa C.. G. I., V. za to, že sa od nej vyžadovalo na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov zapisovanie do knihy dochádzky a že jej bolo pozastavené vyplácanie mzdy a nebolo jej vyplácané osobné ohodnotenie, zároveň sa jej ospravedlňujem za to, že sa s ňou komunikovalo v niektorých prípadoch zvýšeným tónom. Žiadam Vás týmto C.. G. I., V. o prepáčenie.“ s a z a m i e t a.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť upustiť od jej diskriminácie tým, že na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov vyžaduje od nej zapisovanie do knihy dochádzky. Ďalej žiadala, aby upustil od jej diskriminácie tým, že jej nevypláca mzdu a osobné ohodnotenie. Navrhovala, aby žalovaný napravil protiprávny stav tým, že jej zaplatí osobné ohodnotenie za obdobie od 01.01.2009 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okrem toho žiadala, aby sa jej žalovaný ústne ospravedlnil pred Akademickou obcou Fakulty sociálno-ekonomických vzťahov (ďalej len FSEV) žalovaného pri jej najbližšom zvolaní v znení: „Ospravedlňujem sa C.. G. I., V. za to, že sa voči nej porušila zásada rovnakého zaobchádzania, tým, že sa od nej vyžadovalo na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov zapisovanie do knihy dochádzky a že jej bolo pozastavené vyplácanie mzdy a osobného ohodnotenia. Zároveň sa jej ospravedlňujem za to, že sa s ňou komunikovalo v niektorých prípadoch zvýšeným tónom. Žiadam Vás týmto C.. G. I., V. o prepáčenie.“ Ďalej sa domáhala zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy 15.000,- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Uviedla, že od 17.02.2003 je v pracovnoprávnom vzťahu so žalovaným založenom pracovnou zmluvou, v zmysle ktorej vykonáva funkciu odbornej asistentky na Katedre verejnej správy FSEV žalovaného. Po jej upozornení na neefektívne nakladanie s finančnými prostriedkami vyberanými od študentov začalo dochádzať k nerovnakému prístupu ku nej a k iným odborným asistentom zo strany dekana N... Doslova jej začal znepríjemňovať pôsobenie na pracovisku a z nerovnakého prístupu začala mať pocit krivdy. Takéto jeho správanie pritom nemalo žiadny relevantný dôvod, ktorý by z hľadiska práva obstál, konkrétne napr. bezdôvodne po nej

kričal pred kolegami, že: „Nemám rád právnikov.“ Prirodzene ako právnička považovala za potrebné upozorňovať na porušovanie všeobecne záväzných právnych predpisov. Opakovane po nej kričal, aby tu nezavádzala právnickú fakultu. Pocit nerovnakého zaobchádzania z jeho pozície ako nadriadeného sa začal prejavovať čoraz intenzívnejšie. V letnom semestri akademického roka 2007/2008 jej vtedajší dekan zakázal vykonávať pedagogickú činnosť v rámci všetkých ňou garantovaných a vyučovaných predmetov, a to v rámci celej fakulty, pričom na inej fakulte žalovaného mohla obsahovo rovnocenný predmet „Základy práva“ učiť. Za dôležité v tejto súvislosti považovala aj to, že jej úväzok na FSEV žalovaného pokrýval externými zamestnancami, s čím boli spojené aj vyššie výdavky fakulty. Na takýto krok nebol žiadny racionálny dôvod a z jeho strany to bola zrejme osobná zaujatosť a nerovnaký prístup k nej na rozdiel od ostatných odborných asistentov. Tento sa v absolútnom ponímaní prejavil pre ňu z hľadiska odborného, nepochopiteľným krokom, ktorým bolo v rámci viacerých vyučovaných predmetov poskytnutie úväzku osobám, ktoré na výučbu a najmä na vedenie seminárov odborných predmetov (napr. predmet Sociológia, Sociálne zabezpečenie), nemali príslušnú kvalifikáciu, dokonca nimi dosiahnuté vzdelanie zďaleka nekorešpondovalo ani s predmetom nimi zabezpečovanej výučby. Prečo to nemohla nenamietat? Určite nie je sama, komu záleží na povesti školy, avšak nie každý dokázal povedať priamo dekanovi svoj názor. Osobitne tento problém vnímala z pozície prodekanke pre externé štúdium, z ktorej bola na jeho návrh odvolaná, aj keď jej výsledky na tomto poste s takýmto krokom v žiadnom prípade nekorešpondovali - mala veľmi dobré výsledky, čo je možné preukázať a navyše nebola by zrejme dostala ani odmeny, ak by jej výsledky neboli kvalitné. Po jej odvolaní bola menovaná do funkcie prodekanke pre rozvoj, pričom z tejto na vlastnú žiadosť po niekoľkých mesiacoch odstúpila, nakoľko z úrovne spolupráce a komunikácie s vtedajším dekanom jej od začiatku bolo zrejme, že tento vyvíja snahu smerujúcu k jej odvolaniu - napr. opätovne jej dal prepracovať ňou vytvorený materiál rozvoja fakulty, ktorý nakoniec (po jej odchode z funkcie) Vedecká rada fakulty schválila v pôvodnom, ňou vypracovanom znení. Jej dôvodné podozrenie o jeho snahe svojím správaním k nej (na rozdiel od správania sa k ostatným prodekanom) ju prinútiť k odstúpeniu z funkcie prodekanke pre rozvoj sa v plnej miere potvrdilo pri výberovom konaní na opätovné obsadenie jej pracovnej pozície. Na výberovom konaní uskutočnenom 30.01.2008 sa v porovnaní s inými účastníkmi tohto konania s ňou zaobchádzalo nerovnako, diskriminačne, nakoľko zatiaľ, čo iní uchádzači objektívne dostali priestor prezentovať svoje výsledky, pri nej vtedajší dekan, výrazne podporovaný D., povereným vedením Katedry manažmentu, poukazoval na jej údajné nedostatky, čo potvrdzuje aj zápisnica z výberového konania - mala to byť iba ona, ktorá neplnila požadované úlohy a vzdala sa funkcie prodekana v období prebiehajúcej akreditácie evalvácie, pričom komisia vôbec nebrala na zreteľ jej nadpriemerné výsledky v oblasti publikačnej a vedecko-výskumnej činnosti a rovnako ani ňou doteraz vykonanú prácu. Výsledkom tohto bolo stanovisko komisie s konštatovaním, že neodporúča predĺženie pracovného pomeru. Nerovnaký prístup sa vyhrotil v mesiaci marec tohto kalendárneho roka v súvislosti so zapisovaním do knihy dochádzok. Samozrejme, že nemá nič proti zapisovaniu dochádzky. Nie je možné však na účely posudzovania porušenia zákazu rovnakého zaobchádzania nebrať do úvahy skutočnosť, že bola a je prax, že sa do tejto knihy v podstate na všetkých katedrách fakulty vôbec nezapisuje značná časť pedagogických zamestnancov (nielen odborných asistentov), ktorí sú zamestnaní na plný úväzok. Jej jedinej toto však bolo vyčítané, a to už nie je súladné s normami určenými na ochranu pred diskrimináciou. Nemá nič proti zapisovaniu dochádzky, ak sa rovnaký prístup vzťahuje rovnako na všetkých zamestnancov fakulty. Zmyslom a cieľom ratio legis právnej úpravy ochrany pred diskrimináciou je zabrániť tomu, aby sa so zamestnancom zaobchádzalo nerovnako. Kým sa zo strany N.. v pozícii dekana diskriminácia vyskytovala priamo, tak po jeho zvolení do funkcie rektora v roku 2008 od marca roku 2009 sa na nej diskriminačné prvky začali uplatňovať cez pokyny jeho podriadených, resp. ním povereného dekana fakulty B.. N. R., V.. a B.. R. K. ako osoby poverenej vedením katedry. Dňa 12.05.2009 okolo 14.00 hod. jej navyše v priestoroch pred vchodom do budovy FSEV v prítomnosti študentky B.. R., V.. povedal: „sviňa“, čím bola na akademickej pôde znížená jej dôstojnosť a spoločenská vážnosť. Diskrimináciu pocítila aj v majetkovej sfére tým, že jej bez akéhokoľvek odôvodnenia bolo od 01.01.2009 odobraté osobné ohodnotenie, čo podľa nej napĺňa ust. § 2a ods. 3 zákona č. 365/2004 Z.z. (antidiskriminačný zákon), v zmysle ktorého sa za nepriamu diskrimináciu považuje navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou. Navyše je presvedčená, že viacerým, vedeniu lojálnym pracovníkom, ktorí rovnako napr. nespĺňali požiadavku zapisovania sa do knihy dochádzky, resp. neboli u nich splnené kritériá na udelenie osobného ohodnotenia, nebolo týmto osobné ohodnotenie odobraté. Dôsledkom tohto pomerne dlho pretrvávajúceho stavu boli jej zdravotné problémy, kedy lekári skonštatovali, že tieto boli vyvolané nadmerným stresom. Nerovnaké zaobchádzanie v naznačenom období, t.j. od marca roku 2009 prerástlo až do snahy B.. K. poverenej vedením Katedry verejnej správy a

B.. R., V.. povereného vedením fakulty ju potrestať formou upozornenia s následnou snahou o okamžité skončenie pracovného pomeru. Dňa 24.04.2009 jej bolo doručené upozornenie v zmysle § 81, 82 Zákonníka práce a interného predpisu - Pracovný poriadok žalovaného. Následne jej zo strany kvestora ako pracovníka priamo riadeného rektorom N.. bolo doručené oznámenie o pozastavení výplaty mzdy za mesiac apríl 2009, keďže ako sa uvádza v oznámení vedúca Katedry verejnej správy FSEV B. R. K. jej v podkladoch na vyplatenie mzdy za apríl 2009 nevykázala žiadne odpracované hodiny. V tejto súvislosti za osobitne dôležité pritom považuje to, že napriek tomu, že podľa kníh dochádzky vedených na jednotlivých katedrách fakulty viacerí odborní asistenti, resp. aj pracovníci s vyššou akademickou hodnosťou dlhodobo nezapisujú svoju dochádzku, nebol nikto z nich postihovaný formou upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny a rovnako nikomu z týchto pracovníkov nebola ani len pozastavená výplata mzdy. Je tak na mieste sa domnievať, že napriek tomu, že viacerí zamestnanci porušujú povinnosť zapisovať svoju dochádzku, resp. na pracovisko nechodia vôbec alebo iba sporadicky (jeden, dvakrát do mesiaca), je za nich riadne vykazovaná dochádzka a všetci aj dlhodobo poberajú mzdu v plnej výške a nikto z týchto nebol v súvislosti s predmetným konaním upozornený na porušenie pracovnej disciplíny, resp. ani žiadnym iným spôsobom sankcionovaný, čo v zmysle ust. § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona predstavuje priamu diskrimináciu založenú konaním, pri ktorom sa s jej osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza s inými osobami v porovnateľnej, resp. identickej situácii. Ide tak vo vzťahu k jej osobe zo strany funkcionárov fakulty o konanie značnej intenzity, ktoré predstavuje zjavne nerovnaké diskriminačné zaobchádzanie už trestného rázu, tzn. realizované s cieľom ju na diskriminačnom základe potrestať a ktoré navyše potvrdzuje, že niektorí pracovníci, ktorí vôbec nechodia na pracovisko, resp. iba občas, sú neprimerane a bez opory v práve zvýhodňovaní. Možno sa pritom domnievať, že toto konanie má svoj základ v pokynoch vedenia žalovaného s ňou v porovnaní s inými zamestnancami FSEV nerovnako diskriminačne zaobchádzať. Opísané nerovnaké zaobchádzanie je pre ňu o to nepochopiteľnejšie, že si v porovnaní so zamestnancami, a nielen s tými, ktorí sa vôbec nezapisujú do knihy dochádzky, resp. vôbec nechodia na pracovisko, dlhodobo a s ohľadom na pomery na Katedre verejnej správy FSEV vôbec nadpriemerne plní všetky pracovné povinnosti vyplývajúce z jej pracovného zaradenia. Spomenula napr. publikačnú činnosť, v rámci ktorej a v porovnaní s inými aj vedúcimi pracovníkmi fakulty vykazuje každoročne 4 a viac publikačných výstupov, či už v domácich alebo zahraničných vedeckých časopisoch alebo zborníkoch z medzinárodných vedeckých konferencií. Je spoluautorkou dvoch učebných textov určených pre študentov FSEV, ktoré sú východiskovými prameňmi štúdia predmetov „Pracovné právo“ a „Správne právo“, rovnako je spoluautorkou vedeckej monografie a v neposlednom rade je od 01.01.2009 zodpovednou riešiteľkou vedeckého projektu Ministerstva školstva SR VEGA - v tejto súvislosti zdôraznila, že v tomto roku boli zo všetkých podaných žiadostí o vedecký grant na FSEV podporené celkovo iba dva grantové projekty, tzn. ňou vedený projekt predstavuje 50 % zo schválených žiadostí o grant podaných zamestnancami FSEV. Pokiaľ ide o tento vedecký grant, zvýraznila aj skutočnosť, že sám B.. R., V.. poverený vedením fakulty uznal, že ide o prvý obsahovo blízky projekt problematike študijného programu „Verejná správa“. Pre úplnosť, pokiaľ ide o jej publikačnú a vedecko-výskumnú činnosť, uviedla, že aj v súčasnosti sú štyri ňou vypracované vedecké príspevky úspešne oponované a fakticky už v tlači, pričom dokončila svoje v poradí tretie vysokoškolské skriptum a rovnako priebežne pracuje aj na ďalšej vedeckej monografii. Diskrimináciou nie je len stav, keď sa niekomu neprizná právo, pôžitok, výhoda a inému sa prizná, ale aj stav, ak sa rovnako zle nezaobchádza so všetkými (viď nezapisovanie do knihy dochádzky). Pre kvalifikáciu diskriminácie sú dôležité definičné prvky diskriminácie a predovšetkým diskriminačné dôvody. Tie nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže dotvárať (napr. čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - č. 209/1992 Z. z.; čl. 21 Charty základných práv Európskej únie; čl. 12 ods. 2 Ústavy SR; čl. 3 Listiny základných práv a slobôd). Tak je možné podľa okolností konkrétneho prípadu dotvárať aj iné dôvody napr. vzdelanie. Na viacerých miestach poukázala na to, že jej právnické vzdelanie doslova iritovalo N.., čo dosvedčili už spomínané výroky: „Nemám rád právnikov“ a „Nebudeš tu zavádzať právnickú fakultu“. Ako už uviedla, jej cieľom bolo upozorňovať na porušovanie zákona, a to aj do budúcnosti považuje za samozrejmé. V živote by jej pri tom nenapadlo, že v zamestnaní, odbornej praxi a osobitne pri vzdelávaní vysokoškolských študentov jej môže byť jej právnické vzdelanie na príťaž.

2. Podaním zo dňa 20.07.2009 žalobkyňa spresnila bod 3 žalobného petitu tak, že žiadala, aby žalovaný napravil protiprávny stav tým, že jej zaplatí osobné ohodnotenie za obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2009 v sume 1.161,72 €, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.12.2010 zobrala späť žalobu v časti, ktorou sa domáha, aby bola žalovanému uložená povinnosť upustiť od jej diskriminácie tým, že jej nevypláca mzdu, pretože po začatí tohto konania jej žalovaný, vzhľadom na výsledok konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vyplatil mzdu.

4. Uznesením č. k. 26C/98/2009-151 zo dňa 25.10.2012 tunajší súd konanie v časti o návrhu žalobkyne na upustenie od diskriminácie tým, že žalovaný žalobkyňu nevypláca mzdu, zastavil.

5. Na pojednávaní dňa 09.10.2013 žalobkyňa vzhľadom ku skutočnosti, že od 04.10.2011 nie je zamestnankyňou žalovaného, teda nie je s ním v pracovnom pomere a navrhovaný výrok žaloby, ktorým sa domáhala upustenia od diskriminácie žalovaného tým, že od nej na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov vyžaduje zapisovanie od knihy dochádzky, sa stal neaktuálny a nevykonateľný, preto v tejto časti zobrala žalobu späť.

6. Uznesením č. k. 26C/98/2009-151 zo dňa 25.10.2012 tunajší súd konanie v časti o návrhu žalobkyne na upustenie od diskriminácie tým, že žalovaný od žalobkyne na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov vyžaduje zapisovanie od knihy dochádzky, zastavil.

7. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.10.2014 vzala späť žalobu v časti, ktorým sa ukladá žalovanému, aby upustil od jej diskriminácie tým, že jej nevyplácal osobné ohodnotenie.

8. Uznesením č. k. 26C/98/200-423 zo dňa 16.10.2014 tunajší súd konanie v časti, na základe ktorej je žalovaný povinný upustiť od diskriminácie tým, že žalobkyňu nevypláca osobné ohodnotenie, zastavil.

9. Rozsudkom č. k. 26C/98/2009-746 zo dňa 09.03.2018 súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- € a v časti o ospravedlnenie žalovaného žalobkyňu. Zároveň vylúčil na samostatné konanie žalobu v časti o zaplatenie osobného príplatku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že predmetom sporu sú žalobkyňou uplatnené práva vyplývajúce z jej diskriminácie žalovaným ako zamestnávateľom a zaplatenie osobného príplatku za obdobie od 01.09.2009 do 04.10.2011. Žalobkyňa v spore tvrdila, že žalovaný sa voči nej choval diskriminačne po tom, ako ho upozornila na neefektívne nakladanie s finančnými prostriedkami vyberanými od študentov. Diskrimináciu videla v tom, že na rozdiel od iných pedagogických zamestnancov sa musela zapisovať do knihy dochádzky a iní zamestnanci žalovaného, v rovnakom postavení ako ona, sa do knihy dochádzky zapisovať nemuseli a žalovaný voči nim, na rozdiel od nej, žiadne dôsledky za to nevyvodil. Vzhľadom na zistenia, ktoré v danej veci vyplynuli z vykonaného dokazovania, dospel súd k záveru, že žalovaný nezaobchádzal so žalobkyňou rovnako ako s ostatnými svojimi zamestnancami pri evidencii pracovného času v knihe dochádzky a tým ju diskriminoval a jeho diskriminačné konanie bolo v dôsledku jej upozornenia na neefektívne nakladanie s finančnými prostriedkami vyberanými od študentov. V spore bolo ďalej zistené, že kvôli nezapisovaniu do knihy dochádzky žalovaný žalobkyňu potrestal tým, že jej prestal vyplácať mzdu v období apríl - jún, august, september 2009, pričom mzdu jej doplatil v marci 2010. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že kvôli nezapisovaniu do knihy dochádzky zamestnávateľ nevyplatením mzdy potrestal len žalobkyňu aj napriek tomu, že v spore bolo súdom zistené, že aj iní zamestnanci žalovaného sa do knihy dochádzky riadne nezapisovali, čo považoval súd za diskrimináciu žalobkyne z dôvodu nevyplácania mzdy. Čo sa týka osobného príplatku, z vykonaných dôkazov bolo zrejmé, že priznanie a aj odňatie osobného príplatku musí byť zo strany zamestnávateľa riadne písomne zdôvodnené, čo žalovaný v prípade žalobkyne neurobil a od 01.01.2009 jej prestal vyplácať osobný príplatok bez náležitého písomného zdôvodnenia. V spore bola preukázaná skutočnosť, že žalovaný so žalobkyňou nerovnako zaobchádzal na rozdiel od iných zamestnancov aj v prípade odňatia osobného príplatku s účinnosťou od 01.01.2009 bez riadneho zdôvodnenia. Aj v tomto konaní žalovaného vo vzťahu k žalobkyňu súd zistil jej diskrimináciu. Žalobkyňa v spore tvrdila, že bola diskriminovaná zo strany žalovaného aj tým, že sa s ňou komunikovalo v niektorých prípadoch zvýšeným hlasom. Vzhľadom na vykonané dôkazy súd nezistil diskrimináciu žalobkyne zo strany žalovaného tým, že sa s ňou malo komunikovať v niektorých prípadoch zvýšeným hlasom. Súdom má za to, že v danom prípade nešlo o diskrimináciu, ale o osobné rozpory medzi konkrétnymi pracovníkmi, aj keď sa v ich prípade jednalo o nadriadeného (B. G.) a podriadeného pracovníka - žalobkyňu. Uvedené je zrejmé aj z vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní dňa 10.12.2010, na ktorom tvrdila, že dekan fakulty N. sa voči nej dopúšťal sexuálnej diskriminácie, tým, že jej počas 3 rokov posielal mailom najskôr tvrdé

porno, kde účinkovali ženy. Upozornila ho, že nie je na ženy. Následne jej začal posilať mužské porno a toto malo skončiť, keď N. vynadala. Žalobkyňa sa podanou žalobou ďalej domáhala zaplattenia nemajetkovej ujmy 15.000,- €. Žalobu v tejto časti považoval súd za nedôvodnú, preto ju zamietol. Podľa názoru súdu žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že v dôsledku diskriminačného konania žalovaného bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie žalobkyne. Žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha ústneho ospravedlnenia žalovaného pred Akademickou obcou FSEV pri jej najbližšom zvolaní, takýto petit žaloby považoval súd za nevykonateľný a žalobu v tejto časti za nedôvodnú, preto ju v tejto časti zamietol. Pri svojom rozhodovaní sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý poukázal na ustanovenie § 25 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého je akademická obec fakulty základom akademickej samosprávy fakulty. Rektor, ako štatutár žalovaného, nie je členom Akademickej obce FSEV žalovaného. Rektor, ako štatutár žalovaného, nenavrhuje ani neschvaľuje program rokovania Akademickej obce FSEV žalovaného, a preto program rokovania akademickej obce FSEV rektor žalovaného nemôže ovplyvniť. Žalovaný tak nemá právomoc určiť program rokovania Akademickej obce FSEV a nemá tak možnosť zaradiť do programu rokovania Akademickej obce FSEV ospravedlnenie požadované žalobkyňou. Navyše takto znejúci petit v znení „pri najbližšom zvolaní“ považoval súd za nevykonateľný, pretože z neho nie je zrejmy čas a ani miesto ospravedlnenia.

10. Proti citovanému rozsudku vo veci samej podala žalobkyňa odvolanie. Žalovaný sa odvolal proti výroku rozsudku súdu o náhrade trov konania.

11. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 4Co/239/2018-825 zo dňa 25.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti o zaplattenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- € potvrdil. Vo zvyšujúcej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že pokiaľ ide o žalobu žalobkyne v časti, v ktorej sa domáhala ústneho ospravedlnenia žalovaného pred Akademickou obcou FSEV žalovaného, v tejto časti, podľa názoru odvolacieho súdu, nebolo možné rozhodnúť bez oboznámenia sa s vnútornými predpismi žalovaného a FSEV žalovaného. Pôsobnosť, právomoc a radiace a zodpovednostné vzťahy medzi jednotlivými orgánmi univerzity a fakúlt sú upravené nielen zákonom č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, ale aj vo vnútorných predpisoch vysokej školy. Zákon č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách v ust. § 5 ods. 2 stanovuje, že o organizácii a činnosti verejnej vysokej školy rozhodujú v rozsahu ustanovenom týmto zákonom orgány akademickej samosprávy (§ 7). V ust. § 6 ods. 2, 3 je uvedené, že základom akademickej samosprávy verejnej vysokej školy je akademická obec verejnej vysokej školy, ktorá volí a odvoláva členov akademickeho senátu verejnej vysokej školy. Podrobnosti o organizácii a činnosti verejnej vysokej školy, ako aj postavenie členov akademickej obce upravujú jej vnútorné predpisy (§ 15 ods. 1, v prípade fakulty § 33 ods. 1,2,3 cit. zákona). Pokiaľ teda súd prvej inštancie nemal k dispozícii vnútorné predpisy žalovaného, nemohol dospieť k záveru, že petit žaloby o uloženie povinnosti žalovanému ústne sa ospravedlniť žalobkyňi pred Akademickou obcou FSEV žalovaného je nevykonateľný z dôvodu, že rektor nemá právomoc určiť program zasadnutia Akademickej obce FSEV a nemá tak možnosť zaradiť do programu Akademickej obce FSEV ospravedlnenie požadované žalobkyňou. Právny záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby žalobkyne v časti týkajúcej sa požadovaného verejného ospravedlnenia preto zatiaľ nemôže obstáť. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokovej zamietajúcej časti o uloženie povinnosti žalovanému ústne sa ospravedlniť žalobkyňi podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie je povinný ďalej konať tak, že vyžiada od žalovaného platné a účinné vnútorné predpisy žalovaného a FSEV, najmä štatút žalovaného, štatút FSEV žalovaného, rokovací poriadok Akademickeho senátu FSEV, organizačný poriadok fakulty, prípadne si vyžiada stanovisko predsedu Akademickeho senátu FSEV žalovaného, za akých podmienok zvolávala zhromaždenie Akademickej obce FSEV žalovaného a či má oprávnenie podľa vnútorných predpisov fakulty (prípadne iný orgán fakulty) zaradiť do programu zhromaždenia akademickej obce fakulty vystúpenie rektora na jeho žiadosť za účelom prednesenia verejného ospravedlnenia požadovaného žalobkyňou. Po vyhodnotení týchto dôkazov o žalobe žalobkyne opätovne rozhodne. Podľa § 396 ods. 3 CSP súd rozhodne v novom rozhodnutí o veci o náhrade trov celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho).

12. Zást. žalobkyne na pojednávaní dňa 03.06.2020 z opatrnosti zmenil petit žaloby tak, že žalovaný je povinný ústne sa ospravedlniť žalobkyňi pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV

žalovaného pri jej najbližšom zvolaní v tomto znení: Ospravedlňujem sa C.. G. I., V.. za to, že sa od nej vyžadovalo na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov zapisovanie do knihy dochádzky a že jej bolo pozastavené vyplácanie mzdy a nebolo jej vyplácané osobné ohodnotenie, zároveň sa jej ospravedlňujem za to, že sa s ňou komunikovalo v niektorých prípadoch zvýšeným tónom. Žiadam Vás týmto C.. G. I., V.. o prepáčenie. Zmenu žaloby odôvodnil tým, že podľa jeho názoru výsledky doterajšieho dokazovania môžu byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenom petite, pretože všetky dôkazy, aby súd mohol rozhodnúť, sa v spise nachádzajú, nie je potrebné doplniť v tomto smere dokazovanie, pretože v intenciách krajského súdu okresný súd doplnil dokazovanie a v spore pripojil štatút univerzity, štatút FSEV a vyjadrenie predsedu Akademického senátu FSEV. Ďalej poukázal na to, že z dôkazov, ktoré si okresný súd zabezpečil na základe pokynu krajského súdu, sa jednoznačne nepochybne nedá zistiť fungovanie akademickej obce fakulty a v tomto prípade to nemôže byť na ťarchu žalobkyne a súd sa musí riadiť štatútom univerzity, prípadne zákonom o vysokých školách. Zastáva ďalej názor, že rektor ako štatutárny zástupca má právo zúčastňovať sa všetkých aktivít žalovaného, prípadne jeho fakúlt, má právo prednášať svoje stanoviská a vyjadrenia na týchto zasadnutiach, nemôže však na týchto zasadnutiach zadávať úlohy, hlasovať, určovať povinnosti, čo však od neho nikto ani nepožaduje. K abstraktnosti akademickej obce uviedol, že sa vôbec nejedná o abstraktné zhromaždenie, ale jedná sa o konkrétne zhromaždenie, ktoré tvoria konkrétne subjekty práva s konkrétnymi oprávneniami, takže sa jedná o reálny subjekt, ktorý tvorí vlastne vrcholné zhromaždenie celej fakulty s čo najširšou účasťou zamestnancov, študentov, a preto práve pred takýmto zhromaždením prezentovať nápravu krivdy, ktorú žalovaný žalobkyňi v minulosti vykonal, je najúčinnjší spôsob. Absolútne je bezpredmetné uvažovať o čase, ktorý od spáchania tejto krivdy uplynul a či sa vymenili zamestnanci a študenti žalovaného, pretože potom by nemohli existovať rehabilitácie, posmrtné rehabilitácie, kde sa často s odstupom desiatok rokov naprávajú krivdy z minulosti. Stanovisko predsedu akademického senátu príslušnej fakulty je zavádzajúce vo vzťahu k právomociam rektora žalovaného k tomuto akademickému senátu, keďže z § 26 ods. 5 zák. o vysokých školách č. 131/2002 Z. z. vyplýva, že zasadnutia akademického senátu sú verejné a dekan a rektor majú právo vystúpiť na zasadnutí v súlade s rokovacím poriadkom akademického senátu. Na žiadosť rektora je predseda akademického senátu povinný bezodkladne zvolať najneskôr do 14 dní zasadnutie akademického senátu. Ak má teda rektor právo zvolať zasadnutia akademického senátu a predseda akademického senátu je povinný tejto žiadosti vyhovieť, a keď jej nevyhovie, tak toto právo prechádza priamo na rektora, tak z toho predsa logicky vyplýva, že program a obsah zasadnutia akademického senátu, ktoré má byť zvolané na požiadanie rektora, musí obsahovať tie pasáže a ten program, ktorý rektor považuje za potrebný. Je problémom žalovaného, že si interné vykonávacie predpisy nedal do súladu s týmto základným ustanovením, z ktorého musí vychádzať a koniec koncov, kde v preambule štatútu sa fakulta hlási k tomu, že tento štatút je vypracovaný v súlade so zákonom o vysokých školách. K rozhodnutiu krajského súdu uviedol, že krajský súd nikde nekonštatuje nejakú predčasnosť rozhodnutia z pohľadu skutkových zistení spáchanej krivdy na osobe žalobkyne, ale iba konštatuje, že je potrebné dôslednejšie sa zaoberať vykonávacími predpismi k zákonu o vysokých školách, teda internými predpismi žalovaného. Táto vada bola odstránená a z oboznámených, resp. predložených organizačných predpisov nevyplýva, že by žalobkyňou požadovaný výrok o ospravedlnení bol nevykonateľný, pretože žalovanému neumožňuje na pôde akademickej obce alebo akademického senátu takéto ospravedlnenie predniesť. Jedná sa svojim spôsobom o informáciu, možno to nazvať aj diskusný príspevok, v zmysle ktorého je tlmočiť čo najširšej verejnosti satisfakciu, ktorej sa takto žalobkyňi od žalovaného dostáva. Nedáva právo, o čom sa dá polemizovať, keďže rektor je vrcholný orgán fakulty so všetkými právami a ako taký nemôže robiť iba to, čo mu je zakázané. A v tomto prípade právo zvolať akademickú obec, akademický senát fakulty mu zakázané nie je, dokonca pri akademickom senáte toto právo vyslovene v zákone zakotvené má.

13. Zást. žalovaného na pojednávaní dňa 03.06.2020 poukázal na to, že podľa jeho názoru nie je možné rozširovať žalobu v tomto spore v tomto štádiu konania, s poukazom na zásadu koncentrácie v diskriminačných sporoch. Je toho názoru, že súd je viazaný petitom v tomto konaní, a teda rozhoduje o textácii žiadaného ospravedlnenia žalobkyne, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že textácia ospravedlnenia preukázateľne obsahuje znenie, ktoré nebolo vo vzťahu k žalobkyňi preukázané ako diskriminačné konanie. Žalovaný nemá možnosť zasahovať ani do Akademickej obce FSEV, ani do činnosti Akademického senátu FSEV, pričom ako vyplýva zo stanoviska predsedu Akademického senátu FSEV, rektor nie je členom Akademickej obce FSEV a zároveň akademický senát v zmysle rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV nie je povinný umožniť rektorovi vystúpiť na zasadnutí akademického senátu, je povinný umožniť vystúpiť len dekanovi FSEV, resp. ním poverenému prodekanovi v zmysle čl. 6 bodu 7 rokovacieho poriadku. Žalovaný nemá ani možnosť ovplyvniť program

Akademického senátu FSEV, a teda to, čoho sa domáha žalobkyňa, nie je schopný splniť. Zároveň Akademická obec FSEV je pojem abstraktný, ktorý nepredstavuje konkrétny orgán samosprávy, ale naplnenie tohto pojmu nachádza svoj odraz v právach členov tejto akademickej obce. Je to napríklad právo členov akademickej obce voliť členov senátu. Čiže žalovaný nemá možnosť zvolať nejaké zhromaždenie, ani navrhnúť program rokovania akademickej obce, pretože akademická obec nie je žiadny orgán samosprávy. Navrhovaný petít nemá ani žiadny praktický význam, pretože členovia Akademickej obce FSEV v r. 2020 sú úplne iní ako boli v r. 2009, keďže členmi Akademickej obce FSEV boli študenti zapísaní v r. 2009 na FSEV, pričom v r. 2020 je vylúčené, aby pri 5-ročnom štúdiu takíto študenti tam boli. V textácii ospravedlnenia chýba podrobnejšie rozvedenie toho, čo sa mal niekto voči žalobkyni dopustiť, a hoci v odôvodnení ako rozsudku okresného súdu, tak v rozsudku krajského súdu, sú vyjadrené konkrétne prvky diskriminačného konania s presnými časovými údajmi, tieto svoje vyjadrenie v ospravedlnení chýbajú, čím sa ospravedlnenie ako také stáva abstraktné a neidentifikovateľné s konkrétnym konaním žalovaného vo vzťahu k žalobkyni. Zároveň poukázal na to, že aj podľa slov žalobkyne, táto od 04.10.2011 nie je zamestnancom FSEV a ani členom Akademickej obce FSEV, a teda už viac ako 8 rokov nie je členom tejto akademickej obce, a preto navrhované ospravedlnenie nemá vo vzťahu k náprave nejakej ujmy, ktorá sa mala udiť žalobkyni, praktické opodstatnenie a chýba mu racionálny základ. Vo vzťahu k výhradám krajského súdu k pôvodnému rozhodnutiu okresného súdu, týkajúceho sa ospravedlnenia, ktoré požaduje žalobkyňa, tak tieto výhrady nesmerovali k vecnej nesprávosti takéhoto rozhodnutia, ale k jeho predčasnosti, vzhľadom na absenciu dokladov objasňujúcich postavenie Akademickej obce FSEV a vzájomného vzťahu žalovaného k Akademickému senátu FSEV. Predložením zriaďovacích dokumentov ako FSEV, tak aj žalovaného, vrátane stanoviska predsedu Akademického senátu FSEV, je preukázaný jednoznačne autonómny vzťah samosprávy FSEV vo vzťahu k žalovanému a nemožnosť žalovaného zasahovať do rozhodovacích právomocí samosprávnych orgánov FSEV, nie to ešte do abstraktného pojmu akademickej obce FSEV. Z týchto dôvodov je potrebné aj tento návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnuť. Ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zákona o vysokých školách nevyplýva právo žalovaného, ani jeho štatutárneho zástupcu zvolať zasadnutie akademického senátu fakulty a ani záväzne určovať jeho program. Uvedené je plne v právomoci orgánov samosprávy fakulty. Žiadal žalobu zamietnuť, pričom je jednoznačne toho názoru, že súd je viazaný textáciou ospravedlnenia, ktoré žalobkyňa žiada a tomuto nie je možné vyhovieť, lebo tak to ustálené a preukázané nebolo, a to nielen čo do diskriminačných dôvodov, ale aj z pohľadu dostatočnej identifikácie konkrétneho konania, ktorým sa žalovaný mal diskriminácie dopustiť v zmysle odôvodnení ako rozsudku okresného súdu, tak aj zrušovacieho rozsudku krajského súdu, pričom zároveň povinnosť, ktorej sa žalobkyňa voči žalovanému domáha vo vzťahu k Akademickému senátu FSEV je nerealizovateľná a rovnako žalovaný nemá právomoc vynútiť si po zmene žaloby prezentovať nejaké ústne ospravedlnenie pred Akademickým senátom FSEV, ktorého program spadá do kompetencií predsedu FSEV, resp. dekana FSEV. Aj z týchto všetkých dôvodov je potrebné aj túto časť nároku žalobkyne ako nepreukázanú, neopodstatnenú a bez právneho základu zamietnuť, pričom si uplatnil náhradu trov konania, a to vo vzťahu k celému výroku o náhrade trov konania v zmysle záverov odvolacieho súdu.

14. Na pojednávaní dňa 03.06.2020 súd pripustil zástupcom žalobkyne navrhovanú zmenu žaloby.

15. Súd v zmysle pokynov Krajského súdu v Trenčíne doplnil dokazovanie oboznámením stanoviska predsedu Akademického senátu FSEV žalovaného, štatútu žalovaného, štatútu FSEV žalovaného, rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV a zistil nasledovné skutočnosti:

16. Z čl. 4 štatútu FSEV žalovaného je zrejme, že akademická obec je základom akademickej samosprávy FSEV. Volí a odvoláva členov Akademického senátu FSEV v zmysle § 26 ods. 2 zákona o VŠ. Akademickú obec FSEV tvoria vysokoškolskí učitelia, výskumní pracovníci a ďalší zamestnanci FSEV s vysokoškolským vzdelaním, ktorí sú v pracovnom pomere na ustanovený týždenný pracovný čas a študenti FSEV. Z čl. 6 štatútu vyplynulo, že orgánmi akademickej samosprávy FSEV sú: a) Akademický senát FSEV, b) dekan FSEV, c) Vedecká rada FSEV, d) disciplinárna komisia FSEV pre študentov. Čl. 7 štatútu stanovil, že Akademický senát FSEV je jej samosprávnym zastupiteľským orgánom. Skladá sa z volených zástupcov Akademickej obce FSEV a má najmenej 11 členov, z toho najmenej jednu tretinu tvoria študenti. Zloženie, členstvo, spôsob volieb a odvolávanie členov v Akademickom senáte FSEV určuje zákon o VŠ a vnútorný predpis „Zásady volieb do Akademického senátu FSEV“. Právne postavenie a pôsobnosť Akademického FSEV sú upravené v § 26 a 27 zákona o VŠ. Z čl. 3 rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV žalovaného vyplýva, že riadne zasadnutia AS FSEV sa konajú

päťkrát za akademický rok, spravidla každé dva mesiace, okrem obdobia letných prázdnin. Za zvolenie riadneho zasadnutia je zodpovedný predseda AS FSEV v prípade jeho neprítomnosti podpredseda za zamestnaneckú časť AS FSEV.

17. Podľa § 9 antidiskriminačného zákona, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená. Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku. Právo na náhradu škody alebo právo na inú náhradu podľa osobitných predpisov 12) nie je týmto zákonom dotknuté. Každý má právo na ochranu svojich práv aj mimosúdnou cestou prostredníctvom mediácie.

18. Podľa § 24 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov, orgány akademickej samosprávy fakulty sú: a) akademický senát fakulty, b) dekan, c) vedecká rada fakulty, umelecká rada fakulty alebo vedecká a umelecká rada fakulty (ďalej len "vedecká rada fakulty"), d) disciplinárna komisia fakulty pre študentov (ďalej len "disciplinárna komisia fakulty").

19. Podľa § 25 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov, akademická obec fakulty je základom akademickej samosprávy fakulty. Volí a odvoláva členov akademického senátu fakulty (§ 26 ods. 2). Akademickú obec fakulty tvoria vysokoškolskí učitelia a výskumní pracovníci zaradení na fakulte, ktorí sú s vysokou školou v pracovnom pomere na ustanovený týždenný pracovný čas, ďalší zamestnanci zaradení na fakulte, ak tak určí štatút verejnej vysokej školy (zamestnanecká časť akademickej obce fakulty), a študenti zapísaní na študijných programoch uskutočňovaných na fakulte (študentská časť akademickej obce fakulty).

20. Podľa § 26 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov, akademický senát fakulty je jej samosprávnym zastupiteľským orgánom. Má najmenej 11 členov, z toho najmenej jednu tretinu tvoria študenti. Akademický senát fakulty sa člení na zamestnaneckú časť a na študentskú časť. Členov zamestnaneckej časti akademického senátu fakulty volia v priamych tajných voľbách členovia zamestnaneckej časti akademickej obce fakulty. Členov študentskej časti akademického senátu fakulty volia v tajných voľbách členovia študentskej časti akademickej obce fakulty. Členom zamestnaneckej časti akademického senátu fakulty môže byť len člen zamestnaneckej časti akademickej obce fakulty. Členom študentskej časti akademického senátu fakulty môže byť len člen študentskej časti akademickej obce fakulty. Funkcia člena akademického senátu fakulty je nezlučiteľná s funkciou rektora, prorektora, dekana, prodekana, kvestora a tajomníka fakulty. Funkčné obdobie členov akademického senátu fakulty je najviac štvorročné. Zasadnutia akademického senátu fakulty sú verejné. Dekan alebo v jeho zastúpení prodekan alebo tajomník fakulty a rektor majú právo vystúpiť na zasadnutí v súlade s rokovacím poriadkom akademického senátu, kedykoľvek o to požiadajú. Na žiadosť dekana alebo rektora je predseda akademického senátu fakulty povinný bezodkladne, najneskôr však do 14 dní, zvolať zasadnutie akademického senátu fakulty. Ak tak predseda akademického senátu fakulty verejnej vysokej školy neurobí, zvolá zasadnutie akademického senátu fakulty verejnej vysokej školy dekan. Členstvo v akademickom senáte fakulty zaniká a) skončením funkčného obdobia člena, b) vymenovaním člena do niektorej z funkcií uvedených v odseku 3, c) skončením členstva v zamestnaneckej časti akademickej obce fakulty, d) prerušením štúdia člena študentskej časti akademického senátu fakulty, e) skončením štúdia člena študentskej časti akademického senátu fakulty, ak nepožiadal o pozastavenie členstva v akademickom senáte fakulty podľa odseku 8, f) nezapísaním sa na štúdium na fakulte, za ktorú bol zvolený, najneskôr v posledný deň určený na zápis prijatých uchádzačov o štúdium v príslušnom akademickom roku, ak ide o člena s pozastaveným členstvom, g) uplynutím šiestich mesiacov odo dňa pozastavenia členstva; to neplatí, ak k obnoveniu členstva došlo v tejto lehote, h) vzdaním sa funkcie člena, i) odvolaním člena z funkcie akademickou obcou; dôvody odvolania a postup

pri voľbe a odvolaní určuje vnútorný predpis fakulty [§ 33 ods. 2 písm. c)], j) smrťou člena. Ak zaniklo členovi akademického senátu fakulty členstvo pred skončením funkčného obdobia podľa odseku 6 písm. b) až j), zvolí zodpovedajúca časť akademickej obce na uvoľnené miesto nového člena akademického senátu fakulty, ktorého funkčné obdobie trvá do konca funkčného obdobia člena, ktorému členstvo predčasne zaniklo, alebo, ak to upravuje vnútorný predpis fakulty, nastupuje na jeho miesto zvolený náhradník. Člen študentskej časti akademického senátu fakulty, ktorý nie je študentom doktorandského študijného programu, môže pred riadnym skončením štúdia písomne požiadať o pozastavenie členstva v akademickom senáte fakulty. Členstvo sa pozastaví odo dňa nasledujúceho po dni riadneho skončenia jeho štúdia. Členstvo sa obnoví dňom, keď sa opäť stane členom študentskej časti akademickej obce príslušnej fakulty, ak z iných dôvodov dovtedy nezaniklo. Vnútorný predpis fakulty ustanoví, či sa na čas pozastaveného členstva stáva členom akademického senátu fakulty zvolený náhradník a spôsob jeho voľby, alebo či sa člen, ktorý má pozastavené členstvo, považuje za neprítomného na rokovaní akademického senátu fakulty.

21. Podľa § 27 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov, Akademický senát fakulty a) schvaľuje na návrh dekana vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. a), b) a g) a vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 3, ak sa na návrh dekana nerozhodne, že fakulta sa bude riadiť príslušnými vnútornými predpismi verejnej vysokej školy; schvaľuje na návrh predsedu akademického senátu fakulty vnútorné predpisy fakulty podľa § 33 ods. 2 písm. c) a d), b) volí kandidáta na dekana, prípadne navrhuje odvolanie dekana z funkcie a schvaľuje návrh rektora na odvolanie dekana (§ 28 ods. 3); ak fakulta nemá dekana, navrhuje rektorovi osobu, ktorá má byť poverená výkonom funkcie dekana do vymenovania nového dekana, najviac na šesť mesiacov, c) schvaľuje návrh dekana na vymenovanie a odvolanie prodekanov, d) schvaľuje návrh dekana na vymenovanie a odvolanie členov vedeckej rady fakulty, e) schvaľuje návrh rozpočtu fakulty, ktorý predložil dekan, a kontroluje nakladanie s finančnými prostriedkami fakulty, f) schvaľuje dlhodobý zámer vo vzdelávacej, výskumnej, vývojovej, umeleckej alebo v ďalšej tvorivej činnosti fakulty (ďalej len "dlhodobý zámer fakulty") vypracovaný v súlade s dlhodobým zámerom verejnej vysokej školy, predložený dekanom po prerokovaní vo vedeckej rade fakulty a jeho aktualizáciu, g) schvaľuje výročnú správu o činnosti a výročnú správu o hospodárení fakulty predloženú dekanom, h) schvaľuje ďalšie podmienky prijatia na štúdium študijných programov uskutočňovaných fakultou predložené dekanom [§ 15 ods. 2 písm. f)], i) vyjadruje sa o návrhu dekana na zriadenie, zlúčenie, splynutie, rozdelenie alebo zrušenie pracovísk fakulty, j) vyjadruje sa na návrh dekana k vnútorným predpisom podľa § 33 ods. 2 písm. f) pred ich predložením vedeckej rade fakulty, k) volí zástupcu fakulty do Rady vysokých škôl (§ 107 ods. 3), l) raz za rok podáva akademickej obci fakulty správu o svojej činnosti, ktorú zverejní na webovom sídle vysokej školy najmenej na štyri roky, m) vyjadruje sa k návrhom rektora na úkony podľa § 41 ods. 1 písm. a) až c) týkajúcich sa prevodu majetku alebo zriadenia vecného bremena, alebo predkupného práva na majetok, ktorý slúži na plnenie úloh fakulty pred ich predložením na schválenie akademickému senátu verejnej vysokej školy, n) plní ďalšie úlohy určené vnútornými predpismi verejnej vysokej školy alebo fakulty. Akademický senát fakulty sa v otázkach uvedených v odseku 1 písm. b), c), d) a k) uznáva tajným hlasovaním a v ostatných otázkach uvedených v odseku 1 rozhoduje tajným hlasovaním, ak o tajnom hlasovaní v danej veci rozhodne.

22. Predmetom sporu zostalo ospravedlnenie žalovaného žalobkyni, kde je žalovaný povinný ústne sa ospravedlniť žalobkyni pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV žalovaného pri jej najbližšom zvolaní v tomto znení: Ospravedlňujem sa C.. G. I., V.. za to, že sa od nej vyžadovalo na rozdiel od niektorých ostatných pedagogických zamestnancov zapisovanie do knihy dochádzky a že jej bolo pozastavené vyplácanie mzdy a nebolo jej vyplácané osobné ohodnotenie, zároveň sa jej ospravedlňujem za to, že sa s ňou komunikovalo v niektorých prípadoch zvýšeným tónom. Žiadam Vás týmto C.. G. I., V.. o prepáčenie.

23. Keďže bola súdom konštatovaná tzv. neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv žalobkyne, je požiadavka primeraného zadosťučinenia formou ospravedlnenia dôvodná. Spôsob, akým žalobkyňa navrhla ospravedlnenie realizovať, však neobstojí z hľadiska na presnosť formulácie žalobného petitu a jeho vykonateľnosti. Primerané morálne zadosťučinenie má spočívať v ospravedlnení, v odvolaní difamujúceho alebo pravduskresľujúceho výroku v určitom kolektíve, v miestnej tlači eventuálne na tom istom mieste alebo v tej istej tlačovine, ktorou bol neoprávnený zásah uskutočnený. Súdna prax dovolila, že takto sledovaný cieľ, t. j. primeranosť nápravy (satisfakcie) nemôže splniť ospravedlnenie, ktoré je realizované za takých okolností, že určitá časť verejnosti sa až z ospravedlnenia samého

dozvie o zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, o ktorom by inak nevedela, čo je aj prípad danej veci, keďže k diskriminácii žalobkyni malo dochádzať v období od marca 2009 najneskôr do 04.10.2011 (kedy žalobkyni skončil pracovný pomer u žalovaného). Z uvedeného je zrejmé, že členovia Akademickej obce FSEV žalovaného a teda aj členovia Akademického senátu FSEV žalovaného v r. 2020 sú úplne iní ako boli v r. 2009-2011, keďže členmi Akademickej obce a Akademického senátu FSEV žalovaného boli študenti zapísaní v r. 2009 až do roku 2011 na FSEV, pričom v r. 2020 je vylúčené, aby pri 5-ročnom štúdiu u žalovaného študovali títo študenti. Taktiež súd zastáva názor, že primeranosť nápravy - satisfakcie vo vzťahu k žalobkyni nemôže zabezpečiť ospravedlnenie, o ktorom sa žalobkyňa nemá možnosť dozvedieť, keďže nie je členkou Akademickej obce, ani Akademického senátu FSEV žalovaného.

24. Čo sa týka formulácie petitu, a to požiadavky ústneho ospravedlnenia žalovaného pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV pri jej „najbližšom zvolaní“, takýto petit žaloby považoval súd za nevykonateľný, pričom súd je viazaný žalobným návrhom a z dôvodu neprimeranosti formy požadovaného ospravedlnenia, súd musel takúto žalobu zamietnuť. Mal za to, že už samotné konštatovanie neoprávneného zásahu do osobnostných práv v odôvodnení rozsudku predstavuje určitú formu zadosťučinenia poškodenej osobe. Nevykonateľnosť petitu žaloby o ospravedlnenie videl súd v tom, že žalobkyňa žiada ospravedlnenie žalovaného pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV žalovaného pri jej „najbližšom zvolaní“. Súdu z takejto formulácie žaloby vôbec nie je zrejmé, od akého momentu sa má odvodiť „najbližšie zvolanie“ Akademického senátu, prípadne Akademickej obce FSEV žalovaného, napr. či toto „najbližšie zvolanie“ sa má odvíjať napr. od právoplatnosti rozsudku súdu alebo sa má odvíjať od iného momentu. Taktiež súd nevykonateľnosť takéhoto petitu videl aj v tom, že podľa jeho názoru „najbližšie zvolanie“ Akademického senátu a Akademickej obce FSEV žalovaného je proces, ktorým sa zabezpečuje účasť dotknutých osôb zasadnutí akademického senátu a akademickej obce fakulty a nejde o samotné zasadnutie akademického senátu, príp. akademickej obce fakulty, na ktorom by mohlo byť ospravedlnenie tlmočené.

25. Za nevykonateľnú považoval súd požiadavku žalobkyne v tom smere, že sa jej má žalovaný ospravedlniť zároveň pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV žalovaného, a to z toho dôvodu, že sa jedná o dva rozdielne subjekty. Podľa § 26 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov a podľa štatútu FSEV žalovaného Akademický senát FSEV žalovaného sa skladá z volených zástupcov Akademickej obce FSEV a má najmenej 11 členov, z toho najmenej jednu tretinu tvoria študenti. V zmysle rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV žalovaného, riadne zasadnutia AS FSEV sa konajú päťkrát za akademický rok, spravidla každé dva mesiace, okrem obdobia letných prázdnin. Podľa § 25 zákona o vysokých školách a doplnení niektorých zákonov a podľa štatútu FSEV žalovaného akademickú obec fakulty tvoria vysokoškolskí učitelia a výskumní pracovníci zaradení na fakulte, ktorí sú s vysokou školou v pracovnom pomere na ustanovený týždenný pracovný čas, ďalší zamestnanci zaradení na fakulte, ak tak určí štatút verejnej vysokej školy (zamestnanecká časť akademickej obce fakulty), a študenti zapísaní na študijných programoch uskutočňovaných na fakulte (študentská časť akademickej obce fakulty). Možnosť a ani povinnosť uskutočňovať zasadnutia Akademickej obce FSEV žalovaného zo zákona č. 131/2002 Z. z. a ani zo štatútu FSEV žalovaného nevyplývajú. Za zvolanie riadneho zasadnutia Akademického senátu FSEV žalovaného v zmysle čl. 3 rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV žalovaného je zodpovedný predseda AS FSEV v prípade jeho neprítomnosti podpredseda za zamestnaneckú časť AS FSEV. Z uvedeného je zrejmý postup pri zvolávaní zasadnutí AS FSEV žalovaného, za ktorý postup je zodpovedný predseda AS FSEV a v prípade jeho neprítomnosti podpredseda za zamestnaneckú časť AS FSEV, ktorým zo žiadneho ustanovenia zákona č. 131/2002 Z. z., štatútu FSEV žalovaného a ani z rokovacieho poriadku Akademického senátu FSEV žalovaného nevyplýva povinnosť na zasadnutia Akademického senátu FSEV žalovaného volať členov Akademickej obce FSEV žalovaného. Z uvedeného dôvodu nie je možné vyhovieť požiadavke žalobkyne, aby sa jej žalovaný ospravedlnil pred Akademickou obcou a zároveň aj pred Akademickým senátom FSEV žalovaného.

26. Ďalej súd zastáva názor, že žaloba je nedôvodná aj z toho dôvodu, že text ospravedlnenia obsahuje znenie, že sa malo so žalobkyňou komunikovať v niektorých prípadoch zvýšeným tónom, ktoré konanie nebolo vo vzťahu k žalobkyni preukázané ako diskriminačné konanie.

27. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala ospravedlnenia od žalovaného pred Akademickou obcou a Akademickým senátom FSEV žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

28. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu, teda strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Ak však mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí a v situácii, že pomer úspechu obidvoch strán je porovnateľný, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V danom konaní si žalobkyňa uplatnila proti žalovanému šesť nárokov, a to upustenie od diskriminácie (zapisovanie do knihy dochádzky, nevyplácania osobného ohodnotenia a nevyplácania mzdy), náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- €, ospravedlnenia od žalovaného a zaplataenia osobného príplatku. V časti o zaplataenie osobného príplatku bol nárok vylúčený na samostatné konanie, preto v tejto veci súd o trovách konania nerozhodoval. V časti o upustenie od diskriminácie zapisovania do knihy dochádzky a nevyplatenia osobného ohodnotenia bolo konanie zastavené pre späťvzatie žalobkyňou z dôvodu, že prestala byť zamestnankyňou žalovaného. Procesne tak zavinila zastavenie konania žalobkyňa. V časti o upustenie od diskriminácie nevyplácania mzdy bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby žalobkyňou pre správanie žalovaného, ktorý jej náhradu mzdy po začatí konania doplatil. V tejto časti tak zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. V časti o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- € a o ospravedlnenie žalovaného žalobkyňa súd žalobu zamietol a úspech mal teda žalovaný. Na základe uvedeného pri piatich nárokoch, ktoré tvoria 100 % základu, žalobkyňa bola úspešná v 20 % a žalovaný v 80 %, a to za situácie, že na nárok vylúčený na samostatné konanie súd neprihliadal. Žalovanému tak patrí po pomernom rozdelení náhrada trov konania vo výške 60 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.